

[Vesterager.]

jeg paa Forslagsstillernes Vegne har indbudt til her i Salen.

Jeg skal dernæst gøre et Par enkelte Bemærkninger til de faldne Udtalelser. Den Paastand er ofte blevet fremsat, at det bliver de organiserede Afholdsfolk, som kommer til at herske i Kommunerne, men det mener jeg er fuldkommen urigtigt. Det ærede Medlem Hr. Fuglsang var inde paa noget af det samme, og jeg maa stærkt understrege, at Afstemningerne rundt omkring i vore Kommuner viser, at det slet ikke er de organiserede Afholdsfolk, der gør Udslaget, men derimod de mange Hjem, der er kommet til at se saaledes paa det, at den Spiritustrafik, der drives, er til Skade for deres Børn, deres Tjenestefolk og maaske ogsaa mangfoldige andre. Derfor ønsker de ikke, at den skal fortsættes, men ønsker en Indskrænkning, og derfor stemmer de, som de gør.

Dette er, mener jeg, i god Forstand Selvstyre, at give dem denne Rettighed samtidig med, at Ansvaret for Udviklingen lægges over paa deres egne Skulder. Man vil ogsaa kunne se, at disse Afstemninger alle Vegne bliver støttet af Folk, som slet ikke staar i nogen Afholdsforening.

Der er dernæst talt om den erhvervs-mæssige Side af Sagen, og jeg vil indrømme, at der er en saadan. Der tales dernæst meget smukt om Oplysning og Hygiejne o. s. v. Alt dette kom jeg ikke ind paa, fordi jeg ikke mente, det var nødvendigt at gentage det. Naar man i vore Dage taler saa stærkt om Oplysning og Hygiejne, og hvad dertil hører, maa jeg rigtignok i høj Grad forbauses over, at man vil forsvare den Spiritustrafik, vi har herhjemme, thi hvilke Lokalteter byder man ikke Folk at sidde og nyde Spiritus i? Hvis det var en Arbejder, der var henvist til at arbejde i et saadant Lokale, eller hvis unge Mennesker skulde have Undervisning og opholde sig i saadanne Lokaler, vilde de blive pure kaseret med det samme, men naar Lokalerne bruges til at nyde Spiritus i, ser Autoriteterne gennem Fingre hermed og kan ikke opdage, hvor forfærdende disse Lokalteter er. Der er virkelig Grund til ogsaa at se paa den Side af Sagen, og det haaber jeg, der maa blive Lejlighed til.

Hvad Oplysningerne om Forbud i andre Lande angaar, ønsker jeg selvfølgelig, at de maa komme frem. Jeg tror, der overdrives fra begge Sider, og det maa vi se at faa Klarhed over.

Jeg maa endnu en Gang understrege, at det, der her foreligger, ikke er noget Ultimatum, men et Forslag, der er fremsat for

at faa en Forhandling i Gang om Ædruelighedsarbejdet i vort Folk. Jeg har ikke haft saa meget med Kommissionsarbejde at gøre, men dog noget, og ved, at det meget sjældent hænder, at et Kommissionsforslag bliver gennemført uændret i Rigsdagen. Naar Forslaget er taget ud af Kommissionsbetænkningen og forelagt her, er det ikke, fordi Forslagsstillerne venter, at det uden videre skulde blive ophøjet til Lov, fordi det nu er blevet gennemarbejdet i en Kommission, men fordi vi mente, det var rigtigst at lægge det frem, saaledes som det er kommet fra Kommissionen, for at give Rigsdagen Lejlighed til at se paa det og undersøge, hvor meget af det der kan gennemføres.

Jeg maa gentage, at jeg har Respekt for de smaa Skridt, thi den historiske Udvikling har jo stadfæstet, at det netop er gennem de smaa Skridt, Ædruelighedsarbejdet er blevet fremmet. Det har vist sig, at det, man ikke troede paa i Begyndelsen, det, man bekæmpede med alle til Raadighed staaende Midler, det, man fordømte paa det kraftigste, senere blev gennemført og viste sig at være frugtbringende for Samfundet.

Jeg kan henvise til et Par enkelte Ting fra min politiske Virksomhed fra Begyndelsen af dette Aarhundrede. Da jeg udkastede den Tanke, at man ad Beskatningens Vej kunde udrette meget til Ædruelighedens Fremme, blev jeg af alle Partier beskyldt for at ville beskatte det umoralske, for, at jeg vilde have, at Staten skulde leve af Folks umoralske Tilbøjeligheder. Saadan sagde man den Gang, nu er der ingen, der siger det, nu er man tilbøjelig til at indrømme, at Beskatningen har haft sin Betydning.

Det skal jeg derfor ikke rippe op i, men blot sige, at fordi et Forslag ikke bliver anerkendt lige straks, kan det godt senere blive taget op og gennemført og vise sig at være brugbart. Lad os derfor gaa ind i Arbejdet og prøve paa at finde en Løsning og faa gennemført saa meget, som vi kan blive enige om. Det tror jeg vil være til Held for hele vort Samfund.

Hermed skal jeg endnu en Gang anbefale Lovforslaget til Regeringens og dette høje Tings velvillige Behandling.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem Hr. Fuglsang var inde paa en af Følgerne af den Uklarhed, der findes i den nuværende Beværterlovs § 27, som har medført, at der nu enkelte Steder gives Adgang til Flytning af Handelsadkomster med Hensyn til stærke Drikke til Kommuner, hvor Beboerne i øvrigt har hindret Udsalg af saadanne. Jeg er ganske enig